

Sygn. akt IV U 1567/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Tomasz Koronowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Jolanta Fiedorowicz

po rozpoznaniu w dniu 29 lutego 2016r. w Elblągu na rozprawie

sprawy z odwołań (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w E. i

M. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 30 września 2015r., nr (...), znak: (...)

o ustalenie

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczona M. S. (1) jako pracownik u płatnika składek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w E. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 grudnia 2014r.;

II. wniosek płatnika składek zawarty w odwołaniu o wypłatę zaległych świadczeń przekazuje do rozpoznania organowi rentowemu.

Sygn. akt IV U 1567/15

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...), znak (...) - (...), z dnia 30 września 2015r. pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E., na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 121 ze zm.; dalej: ustawa systemowa), Kodeksu pracy oraz Kodeksu cywilnego stwierdził, że ubezpieczona M. S. (1) jako pracownik u płatnika składek (...) Spółki z o.o. w E. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 1 grudnia 2014r.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, iż zgodnie z przepisami ustawy systemowej za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, a obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają pracownicy od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Art. 22 kp określa zaś definicję i istotne elementy stosunku pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych przytoczył ustalony przez siebie obszerny stan faktyczny. Wskazano, że ubezpieczona zgłoszona została do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych od dnia 1 grudnia 2014r., płatnik składek złożył imienne raporty rozliczeniowe od grudnia 2014r., z których wynikało, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za grudzień 2014r. wynosiła 1.750 zł, za okres od stycznia kwietnia 2015r. 3.500 zł, a za maj 2015r. 1.049,93 zł. Organ rentowy ustalił, że od dnia 11 maja 2015r. M. S. (1) korzystała ze zwolnienia lekarskiego w związku z ciążą.

Nadto organ rentowy wskazał, że w okresie od dnia 1 stycznia 2009r. do dnia 7 stycznia 2015r. ubezpieczona była osoba bezrobotną niepobierającą zasiłku dla bezrobotnych.

W ocenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych krótki okres zatrudnienia, tj. od dnia 1 grudnia 2014r. do dnia 10 maja 2015r., a następnie wystąpienie z roszczeniem o wypłatę zasiłku chorobowego, wzbudziły wątpliwości co do rzeczywistego istnienia stosunku pracy. Nadto organ rentowy wskazał, że początkowo umowa zawarta została na okres próbny od 1 do 31 grudnia 2014r. za wynagrodzeniem 1.750 zł brutto, natomiast następnie na czas określony od 1 stycznia 2015r. do 31 grudnia 2018r. za wynagrodzeniem 3.500 zł brutto. W przypadku obu umów ubezpieczona miała zostać zatrudniona na stanowisku kierownika. Wskazano również, że zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych nastąpiło z przekroczeniem ustawowego terminu, a ubezpieczona jest żoną S. S. – Prezesa Zarządu zatrudniającej spółki oraz jej udziałowca.

Organ rentowy na podstawie wyjaśnień płatnika składek i ubezpieczonej ustalił, że do jej obowiązków miało należeć bieżące zarządzanie placówkami, kontrola ciągłości finansowania sklepów, ciągłości zaopatrzenia, rozliczeń handlowych, kontrola personelu, kontakty z przedstawicielami handlowymi producentów, dbałość o właściwą ekspozycję towaru, ustalanie grafiku pracy podległych pracowników, rozdzielanie obowiązków służbowych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił, że przed zatrudnieniem ubezpieczonej takie stanowisko kierownicze nie istniało, a wymienione wyżej czynności wykonywali S. S. i P. P., czyli zarząd płatnika. Wskazano, że ubezpieczona swoje obowiązki wykonywała w dwóch sklepach – w G. i w T., nadzorem i kontrolą pracy ubezpieczonej miał zajmować się zarząd płatnika, wynagrodzenie było płatne przelewem na konto, a w spółce nie była prowadzona ewidencja czasu pracy.

W ocenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wykształcenie wyższe licencjackie z zakresu zarządzania organizacjami nie potwierdzało posiadania przez M. S. (1) umiejętności kierowniczych. Nadto w okresie bezpośrednio poprzedzającym zatrudnienie była ona przez długi czas osobą bezrobotną, co nie pozwalało jej na uzyskanie uprawnień do świadczenia. Organ rentowy podważył również zasadność i celowość zatrudnienia ubezpieczonej w kontekście potrzeb pracodawcy wskazując, że wcześniej stanowisko takie nie istniało, obowiązki ubezpieczonej wykonywał wówczas zarząd spółki (co ma miejsce również obecnie), a na jej miejsce nie zatrudniono w zastępstwie innej osoby.

Organ rentowy podniósł, że samo dopełnienie formalności w postaci zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych i podpisanie umowy o pracę nie przesądza o faktycznym wykonywaniu pracy, że w jego ocenie płatnik nie miał rzeczywistej potrzeby zatrudnienia pracownika, a czynności wykonywane przez ubezpieczoną należy traktować jako okresową pomoc przy prowadzeniu przedsiębiorstwa, którego jej mąż jest udziałowcem.

Dokonując ustaleń, organ rentowy stanął na stanowisku, że przeprowadzone postępowanie wyjaśniające jednoznacznie świadczy o tym, iż celem zawartej między stronami umowy nie była wola rzeczywistego wykonywania pracy, lecz stworzenie podstawy do nabycia przez M. S. (1) uprawnień do świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

Płatnik składek odwołał się od wskazanej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez przywrócenie ochrony ubezpieczeniowej M. S. (1) oraz wypłatę zaległych świadczeń wraz z zasiłkiem macierzyńskim. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał on, że rozstrzygnięcie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest niezgodne z prawdą. Płatnik wskazał, że wraz z końcem 2014r. podjął decyzję o zmianie struktury organizacyjnej. W związku z tym postanowiono zatrudnić pracownika na stanowisku kierowniczym, który koordynowałby funkcjonowanie sklepów spożywczo-monopolowych w G. i T.. Skarżący podniósł, że prowadząc działalność ma prawo decydowania o niej w sposób niezależny, zatrudniając pracownika nie jest zobowiązany przeprowadzać postępowania rekrutacyjnego, sam decyduje czy kandydat nadaje się do zatrudnienia, a jeśli tak – na jakie stanowisko – i to on, jako przedsiębiorca, ponosi odpowiedzialność majątkową i osobową.

Skarżący nie zgodził się z argumentacją organu rentowego dotyczącą braku kwalifikacji i umiejętności ubezpieczonej. Wskazał także, iż po przedstawieniu przez M. S. (1) zwolnienia lekarskiego zareagował, zamykając jeden ze sklepów. Nadto płatnik wskazał, że nie widzi nic nadzwyczajnego w wysokości wynagrodzenia wypłacanego ubezpieczonej, gdyż wynosi ono jedynie 80% średniego krajowego wynagrodzenia za pracę. Podkreślono również, że zdolność i chęć

podjęcia zatrudnienia ubezpieczona wyraziła już w 2009r., kiedy to zarejestrowała się jako bezrobotna w Urzędzie Pracy. Płatnik składek wskazał również, że rozmowy na temat potencjalnego zatrudnienia ubezpieczonej odbywały się w listopadzie 2014r., a ciąża została potwierdzona w lutym 2015r., zaś dziecko urodziło się w październiku 2015r., w związku z czym w momencie zatrudnienia ubezpieczona nie była w ciąży, ani też nie mogła podejrzewać, że w niej będzie. W ocenie skarżącego Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie przedstawił żadnego dowodu na pozorność zawartego stosunku, a była to jedynie dowolna interpretacja organu rentowego.

Od decyzji organu rentowego odwołała się również ubezpieczona M. S. (1), wnosząc o jej uchylenie i orzeczenie, iż od dnia 1 grudnia 2014r. podlega ona obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym, chorobowym, wypadkowym. Skarżąca zarzuciła decyzji: błędne ustalenie stanu faktycznego poprzez przyjęcie, iż od 1 grudnia 2014 roku nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnym, rentowym, chorobowym, wypadkowym, nadto poprzez przyjęcie, iż celem stron stosunku pracy było uzyskanie świadczeń w związku ze spodziewanym narodzeniem dziecka, mimo iż w chwili nawiązywania stosunku pracy, ani zaraz po nawiązaniu tegoż stosunku nie była jeszcze w ciąży; mające wpływ na wynik sprawy naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 22 kp poprzez jego błędną interpretację, tj. przyjęcie, iż praca którą wykonywała na rzecz zainteresowanej spółki nie stanowi stosunku pracy; mające wpływ na wynik sprawy naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 83 kc poprzez jego błędną wykładnię, czyli przyjęcie, iż zawarty stosunek pracy pomiędzy stronami był tylko dla pozoru; nadużycie praw podmiotowych w myśl art. 5 kc, bowiem na podstawie wyimaginowanych twierdzeń, tylko poprzez ustalenie, że w okresie po zatrudnieniu zaszła w ciążę, organ rentowy ustalił „niejako z góry”, pomijając inny zebrany w sprawie materiał dowodowy, iż zawarła z pracodawcą umowę tylko dla pozoru, czym naruszył zasady współżycia społecznego w postaci prawa do wykonywania pracy według własnej woli.

W uzasadnieniu swojego stanowiska ubezpieczona podniosła, iż twierdzenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych są bezpodstawne, nieoparte żadnym materiałem dowodowym, a organ rentowy założył od początku postępowania wyjaśniającego, iż zatrudnienie osoby, która później zachodzi w ciążę, zawsze następuje dla pozoru. Skarżąca nie zgodziła się z argumentacją organu, jakoby o pozorności umowy miał świadczyć brak jej kwalifikacji i wcześniejszego zatrudnienia na stanowisku kierownika. Nadto wskazała, iż to pracodawca w sposób dowolny podejmuje decyzje dotyczące polityki i strategii zatrudniania pracowników, a także, iż zarzut niezamieszczenia ogłoszenia i nieprzeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego jest jedynie dywagacją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Ubezpieczona przytoczyła również stanowisko doktryny i judykatury dotyczące interpretacji art. 83 kc, a także problematyki pozorności umów o pracę.

Organ rentowy w dwóch jednobrzmiących odpowiedziach na odwołania wniósł o ich oddalenie. W uzasadnieniu organ rentowy przytoczył okoliczności podnoszone w argumentacji zaskarżonej decyzji.

Postanowieniem z dnia 31 grudnia 2015r. sprawy wszczęte na skutek powyższych odwołań zostały połączone do wspólnego prowadzenia i rozpoznania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 listopada 2014r. płatnik składek P. S. z o.o. w E. zawarł umowę o pracę z M. S. (1) na okres próbny od dnia 1 grudnia 2014r. do dnia 31 grudnia 2014r. na stanowisku kierownika, za wynagrodzeniem zasadniczym 1.750 zł brutto w pełnym wymiarze czasu pracy. W dniu 31 grudnia 2014r. płatnik składek zawarł z M. S. (1) kolejną umowę o pracę, tym razem na czas określony od dnia 1 stycznia 2015r. do dnia 31 grudnia 2018r., na stanowisku kierownika, za wynagrodzeniem zasadniczym 3.500 zł brutto w pełnym wymiarze czasu pracy. Jako dzień rozpoczęcia pracy wskazano 2 stycznia 2015r. W obu umowach jako miejsce wykonywania pracy wskazano E., G. i T..

M. S. (1) z tytułu zatrudnienia u płatnika składek zgłoszona została do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych od dnia 1 grudnia 2014r. Zgłoszenie ubezpieczonej do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego złożone zostało w dniu 17 grudnia 2014r., tj. 10 dni po terminie.

Przed podjęciem omawianego zatrudnienia skarżąca od dnia 1 stycznia 2009r. do dnia 7 stycznia 2015r. była osobą bezrobotną niepobierającą zasiłku dla bezrobotnych.

M. S. (1) jest żoną S. S. - Prezesa Zarządu płatnika składek oraz jej udziałowca. Ofertę pracy ubezpieczonej złożył jej mąż.

Płatnik składek nie przeprowadzał typowej rekrutacji, tłumacząc to stratą czasu. Przed zatrudnieniem M. S. (1) stanowisko pracy kierownika nie istniało. Wszystkie obowiązki związane z organizacją pracy, zapewnieniem towaru i ogólnie z funkcjonowaniem sklepów wykonywali S. S. i P. P., łącząc to z innymi obowiązkami służbowymi w szczególności czynnościami zarządczymi spółki.

Ubezpieczona pracę wykonywała w sklepach w G. przy ulicy (...) oraz w T. przy ulicy (...). Nadzorem i oceną jej pracy zajmował się zarząd spółki czyli P. P. i S. S.. Wynagrodzenie za pracę M. S. (1) otrzymywała przelewem na konto bankowe. Zgodnie z regulaminem pracy w firmie nie potwierdza się obecności w pracy.

Ubezpieczona odbyła szkolenie wstępne w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy w dniach od 1 do 3 grudnia 2014r., przedłożyła zaświadczenie lekarskie z dnia 27 listopada 2014r. stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do podjęcia pracy na stanowisku kierownika, a także dyplom ukończenia studiów na kierunku zarządzanie i marketing.

Praca kierownika sklepów spożywczo-monopolowych polegała na bieżącym zarządzaniu placówkami, kontroli ciągłości funkcjonowania sklepów, ciągłości zaopatrzenia, rozliczeń handlowych, kontroli personelu, kontaktu z przedstawicielami handlowymi producentów, dbałości o właściwą ekspozycję towaru, ustalanie grafiku pracy, rozdzielanie obowiązków z wiązanych z pilnowaniem terminów, ekspozycja towaru. Do obowiązków ubezpieczonej należały ponadto reprezentacja pracodawcy wobec klientów i dostawców, zarządzanie placówkami w kierunku ich rozwoju i wzrostu obrotów, wyszukiwanie najkorzystniejszych ofert cenowych, dbałość o konkurencyjność cenową sklepów, kontakt z przedstawicielami handlowymi dostawców, kontrola systemu monitoringu. Nadto była ona uprawniona do wystawiania faktur.

Przed podjęciem zatrudnienia przez M. S. (1) stanowisko pracy, na którym została zatrudniona, nie istniało. Również w okresie nieobecności w pracy, czy też w zastępstwie skarżącej nie zatrudniono innego pracownika. Jej obowiązki przejął bezpośrednio zarząd, a w głównej mierze mąż S. S..

Ciąża została potwierdzona przez ubezpieczoną podczas wizyty ginekologicznej w dniu 24 lutego 2015r. Począwszy od dnia 11 maja 2015r. M. S. (1) korzystała ze zwolnienia lekarskiego w związku z ciążą, a od dnia porodu dziecka, tj. od 11 października 2015r. przebywa na urlopie macierzyńskim.

Pismem datowanym na 28 lipca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiadomił płatnika składek i ubezpieczoną o wszczęciu postępowania wyjaśniającego w przedmiocie ustalenia obowiązku ubezpieczeń społecznych M. S. (1) z tytułu zatrudnienia u płatnika składek, które skutkowało wydaniem zaskarżonej decyzji.

(akta ZUS: umowy o pracę k.6-7, potwierdzenia wypłaty wynagrodzenia k.8-10, k.26-31, zakres obowiązków k.11, wyjaśnienia ubezpieczonej k.12-13, zaświadczenie lekarskie k.50, karta szkolenia bhp k.51, wyjaśnienia płatnika składek k.55-57, karta ewidencji obecności w pracy k.62, decyzja k.74-78; akta sprawy: odwołania k.2-8, k.18-21, odpowiedzi na odwołania k.9-10, k.23-24, postanowienie o połączeniu k.30; rozprawa z 29.02.2016r. e-protokół: wyjaśnienia ubezpieczonej od 00:04:53, wyjaśnienia płatnika składek od 00:24:15, zeznania I. D. od 00:34:13, zeznania J. W. od 00:40:57, zeznania M. D. 00:44:52, zeznania G. Z. od 00:49:40, zeznania M. S. (2) od 00:55:44)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołania zasługiwały na uwzględnienie.

Podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu określa ustawa systemowa. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i

rentowym podlegają m.in. pracownicy. Obowiązek podlegania ubezpieczeniom chorobowemu i wypadkowemu jest konsekwencją podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym, co wynika z art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy systemowej. Co do okresów podlegania wymienionym ubezpieczeniom, należy odwołać się do art. 13 pkt 1 ustawy systemowej, z którego wynika, że w odniesieniu do pracowników jest to okres od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Podstawą procesową wydania zaskarżonej decyzji był art. 83 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy systemowej, zgodnie z którym ZUS wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących m.in. zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i przebiegu ubezpieczeń.

Jak wynika z przywołanych przepisów, istotą sporu było spełnienie przesłanki podlegania M. S. (1) wymienionym ubezpieczeniom w postaci pozostawania skarżącej w stosunku pracy.

Do nawiązania stosunku pracy dochodzi poprzez złożenie zgodnych oświadczeń woli przez pracodawcę i pracownika, niezależnie od jego podstawy prawnej – art. 11 kp. Zgodnie z art. 22 kp przez nawiązanie stosunku pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, w miejscu i w czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Celem zatem i zamiarem stron umowy o pracę winna być faktyczna realizacja treści stosunku pracy w granicach zakreślonych zawartą umową, przy czym oba te elementy wyznaczają: ze strony pracodawcy – realna potrzeba ekonomiczna i umiejętności pracownika, zaś ze strony pracownika – ekwiwalentność wynagrodzenia uzyskanego za świadczenie pracy (vide uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 10 listopada 2005r. sygn. III AUa 2723/04). Przyjęcie, że dochodzi do powstania stosunku pracy, niezależnie od tego, czy pracownik do pracy przystąpi, obalone jest przez ustalenie, że pomimo zawarcia umowy nie nastąpiło zatrudnienie pracownika. Czynność prawna mająca na celu obejście ustawy polega natomiast na takim ukształtowaniu jej treści, które z punktu widzenia formalnego nie sprzeciwia się ustawie, ale w rzeczywistości zmierza do osiągnięcia celu, który jest przez nią zakazany (art. 58 kc).

Należy podkreślić, że postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych jest postępowaniem cywilnym, które cechuje się kontrydiktoryjnością. Oznacza to, iż strony wywodzące z określonych faktów skutki prawne obowiązane są te fakty udowodnić (art. 232 kpc). Strona zobowiązana przez Sąd do zgłoszenia twierdzeń i złożenia dowodów na ich poparcie, która takiego zobowiązania nie wykonuje, godzi się z rozstrzygnięciem mającym u podstawy orzekania tylko te dowody, które znajdowały się w dyspozycji Sądu. Sąd prowadzi postępowanie w takim zakresie, w jakim zostanie ono zainicjowane przez strony. Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 kc).

Przenosząc te rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy należy przyjąć, że dowody zaprezentowane przez skarżących w toku postępowania jurysdykcyjnego potwierdziły, iż płatnika składek i ubezpieczoną łączył stosunek pracy, i z tego tytułu podlega ona obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 1 grudnia 2014r. Nadto należy wskazać, że w toku rozprawy w dniu 29 lutego 2016r. pełnomocnik organu rentowego, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, przyznał, iż ustalone okoliczności świadczą o tym, że ubezpieczona bezspornie pozostawała w stosunku pracy i faktycznie wykonywała pracę na rzecz płatnika składek (e-protokół od 00:58:37).

Należy podkreślić, iż w kontekście materiału przedstawionego w toku rozprawy w dniu 29 lutego 2016r. Sąd nie miał wątpliwości co do istnienia stosunku pracy między skarżącymi. Członek zarządu płatnika składek P. P. wskazał, że potrzeba zatrudnienia pracownika na stanowisku kierowniczym, które wcześniej nie istniało, wyniknęła z rozwoju prowadzonego przedsiębiorstwa. Wyraźnie stwierdził on, że prowadzenie sklepów spożywczych odbywało się głównie po godzinach pracy związanych z innymi aspektami prowadzonej przez niego wraz z S. S. spółki. Nadto zaznaczył, że byli oni jeszcze zatrudnieni w innej spółce prowadzącej hurtownię z artykułami spożywczymi. Obowiązki dotyczące prowadzenia sklepów w G. i T. wykonywali wraz z S. S. już po godzinach pracy. Wyjaśniający zaznaczył również, że szukali osoby

zaufanej, której nie trzeba będzie nadmiernie kontrolować, gdyż praca na tym stanowisku wiązała się z obrotem dużymi sumami pieniężnymi w formie gotówkowej.

Sama ubezpieczona wyjaśniła, że dowiedziała się od męża, iż poszukują w spółce zaufanej osoby na stanowisko kierownicze związane z prowadzeniem sklepów. Skarżąca precyzyjnie opisała swój dzień pracy, który rozpoczynała od dojazdu do siedziby firmy na ul. (...), skąd brała służbowy samochód, a następnie jechała na zakupy do hurtowni, w których zaopatrywała oba sklepy. Skarżąca wskazała, że w poniedziałki, środy i piątki zaopatrywała sklep w G., a we wtorki i czwartki sklep w T.. Podział taki spowodowany był faktem, iż sklep w G. miał większą sprzedaż.

M. S. (1) stwierdziła również, że po przyjeździe z towarem do sklepu wprowadzała go na stan przy pomocy programu komputerowego (...). Skarżąca precyzyjnie opisała, że czynność ta polegała na założeniu nowego zbioru w zakładce konkretnego dostawcy i wprowadzeniu ilości zakupionego towaru, a także marży danego produktu. Bez problemu wskazała również przykładowe marże na dane grupy produktów. Zaznaczyła również, że towary, które nie były sprzedawane z kodami kreskowymi, były kodowane kodami krótkimi. Wskazała, że pieczywo do sklepu w G. przywożone było z piekarni w M., a do sklepu w T. z piekarni w D.. Zakupy wykonywane w hurtowniach miały zapewnić bieżące funkcjonowanie obu sklepów i zapewnić dostępność sprzedawanego towaru.

Powyższe twierdzenia znalazły potwierdzenie w zeznaniach przesłuchanych świadków, którzy znali ubezpieczoną M. S. (1) z uwagi na utrzymywane kontakty natury zawodowej. Świadek I. D., będąca księgową u płatnika składek, zeznała, że zajmowała się dokumentacją pracowniczą spółki, w tym skarżącej. Zaznaczyła, że ubezpieczona kilka razy w miesiącu przywoziła jej raporty kasowe, czy rozliczenia miesięczne, a także wnioski urlopowe pracowników zatrudnionych w sklepach. Świadek J. W. wskazała, że ubezpieczona przez około pół roku codziennie była jej klientką w hurtowni wielobranżowej. Świadek wskazała, że za zakupy wystawiana była faktura na płatnika składek. Świadek M. D. zeznała, że została zatrudniona od marca 2015r. przez ubezpieczoną w sklepie w G. w charakterze sprzedawcy. Świadek wskazała, że skarżąca dowoziła do sklepu towar, wprowadzała go na stan, nadzorowała sprzedawców. Świadek G. Z. zeznała, że pracowała w sklepie w G. w charakterze sprzedawcy i z tego powodu zna skarżącą. Świadek wskazała, że ubezpieczona dowoziła towar, wprowadzała go na stan sklepu, rozkładała na półkach. Świadek wprost wskazała, że M. S. (1) była jej przełożoną. Świadek M. S. (2) zeznała, że jest fakturzystką w jednej z hurtowni, w których ubezpieczona wykonywała zakupy, przy czym wprost stwierdziła, że skarżąca kupowała produkty na rzecz płatnika składek, gdyż zawsze wystawiana była na nie faktura. Świadek określiła ubezpieczoną jako stałego klienta. Świadczenie również zgodnie wskazywali, że przełożonym ubezpieczonej był S. S..

Wszyscy świadkowie zgodnie wskazali, że przed zatrudnieniem ubezpieczonej, opisywane czynności były wykonywane przez S. S. lub rzadziej przez P. P.. Świadek I. D. wskazała, że od momentu zatrudnienia skarżącej dokumentacja związana z prowadzeniem sklepów sporządzana i dostarczana była w sposób regularny i bardziej uporządkowany. Świadczenie również zgodnie wskazali, że po skorzystaniu przez skarżącą ze zwolnienia lekarskiego prowadzeniem sklepów ponownie zajęli się S. S. i P. P..

Sąd nie znalazł podstaw by odmówić wyjaśnieniom stron i zeznaniom świadków waloru wiarygodności. Były one bowiem spontaniczne, logiczne i uzupełniały się wzajemnie tworząc spójną całość. Uzasadnione były twierdzenia skarżących, że istniała faktyczna potrzeba zatrudnienia ubezpieczonej. Świadczył o tym fakt, że po skorzystaniu przez nią ze zwolnienia lekarskiego sklep w T. został zamknięty, gdyż płatnik nie radził sobie z dalszym jego prowadzeniem. Ubezpieczona bezsprzecznie wykazała, iż wykonywała pracę na rzecz płatnika składek, co potwierdzone zostało zaprezentowanym przez nią materiałem dowodowym.

Nie zachodzi wobec tego w ocenie Sądu podstawa, aby przyjąć, że stosunek łączący ubezpieczoną i płatnika składek nie spełniał wszystkich przesłanek stosunku pracy, wynikających z art. 22 kp.

Należy również zaznaczyć, że ubezpieczona o fakcie pozostawania w ciąży dowiedziała się w lutym 2015r., a rozmowy dotyczące jej zatrudnienia prowadzone były w listopadzie 2014r. W momencie podejmowania zatrudnienia, jak również zgłoszenia do ubezpieczeń, skarżąca nie była więc w ciąży, ani nie mogła podejrzewać, że w niej będzie. Sugerowanie, że planowała ona zajście w ciążę już w momencie podpisywania umowy o pracę, byłoby niezgodne z zasadami logicznego myślenia i doświadczeniem życiowym.

Wobec tego, mając na uwadze całość okoliczności sprawy, Sąd na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż ubezpieczona M. S. (1) jako pracownik u płatnika składek (...) Spółki z o.o. w E. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 grudnia 2014r.

W punkcie II wyroku Sąd przekazał zawarty w odwołaniu wniosek płatnika składek o wypłatę zaległych świadczeń do rozpoznania organowi rentowemu, gdyż kwestia ta nie była objęta zaskarżoną decyzją i nie stanowiła przedmiotu rozpoznania niniejszego postępowania. Podstawą tej części rozstrzygnięcia był art. 477¹⁰§2 kpc.